

Izhaja:

10. in 25. vsakega
mesca.

Dopisi naj se frankujejo.
Rokopisi se ne vračajo.

MIR.

Velja:

za celo leto 1 gold.
za pol leta 50 kr.

Denar naj se pošilja pod
napisom: Izdajatelju
„Mira“.

Vsakemu svoje!

Leto IV.

V Celovec 10. maja 1885.

Št. 9.

Volitve so tukaj; kaj nam je zdaj storiti?

Volitve za državni zbor so razpisane. Volilni možje iz kmečkih občin volijo dne 2. junija, to je v torek pred sv. Rešnjim Telesom. Volilni ali zaupni možje iz različnih občin pa se bojo volili že mesca maja. Tedaj nemamo zgubiti nobenega časa več in hitro moramo delati.

Kaj pa nam je storiti?

1. V vsaki občini naj se brez zamude naredi volilni odbor. Kaj pa je to „volilni odbor“? Kaki trije ali štirje volilci, ki so za to reč posebno vneti, naj se podajo h gospodu fajmoštru in naj se z njim pogovorijo, kako bi se vse obrnilo, da pojde vse prav in dobro. Tak volilni odbor ne potrebuje nobenega dovoljenja od gosposke, on se lahko snide med volitvami, kedar hoče.

2. Eden ali dva moža iz volilnega odbora se podata k županu, naj jima pokaže zapisnik volilcev. Župan se ne sme braniti, pokazati ga. Ta dva moža tedaj naj pogledata, če so v zapisniku vsi volilci naše stranke, ki plačujejo najmanj 5 gld. cesarskega davka. Če bi bil kateri izpuščen, in bi g. župan ne hotel popraviti, mora se vsaj v treh dneh na gospoda okr. glavarja napraviti pritožba ali reklamacija (§. 26 volilne postave). Tako pritožbo je treba narediti tudi, ako bi bil kdo vpisan, ki ne plača nič ali premalo davka, ali če ni še samostojen gospodar, ali če ni avstrijski državljan. Leta 1879 se je zgodilo, da so iz volilnih zapisnikov izpustili celo 2 fajmoštra, nemučne fajmoštra v Grabstani, ki ima za knezom Rošenbergom v celi fari največ posevte, in fajmoštra v Št. Rupertu pri Celovcu. Ko so ti gospodi potem prišli k volitvi, jim niso dali glasu in rekli so: „Če se vam je zgodila krivica, zakaj se niste pritožili o pravem času?“ Tako se je delalo v liberalni dobi. Upamo, da se letos ne bo zgodilo kaj takega.

3. Volilni odbor mora potem precej sklicati volilni shod. Kaj pa je to „volilni shod“? Povabiti morate vse volilce, o katerih sodite, da so vaših misli, naj se zberejo na določen dan in določeno uro v kako gostilnico ali katero drugo hišo. Takega shoda gosposka ne sme zabraniti.

4. O čem se pa pogovarjajo možje pri volilnem shodu? Pogovorijo se o tem, ktere sosede bi izbrali za volilne ali zaupne možje. Če je občina velika, voli več volilnih mož, če je majhna, pa manj. Na 500 ljudi pride 1 volilni mož. Tako ma občina Svetna ves le 2 volilna moža, Pod-

ljubelska občina jih ima 5, Prevaljska pa 13. Pri tolikem številu je treba narediti listke in zapisati si imena. Volilni shod v Svetnej vesi sme tedaj le dva moža izbrati za volilna moža, v Prevaljski občini morajo jih izbrati pa 13. Ravno za to pa je volilni shod, da se izberejo pravi možje. Kteri pa so „pravi“? Tisti, ki so najbolj zanesljivi in naši stranki najbolj zvesti. Tukaj tedaj ni treba gledati, ali je kdo bogat ali reven, župan ali ne; samo na to je treba gledati, če je kdo mož beseda, da bo v resnici tako volil, kakor vi želite. Priporočamo vam posebno gospode duhovnike, ker tipoznajo postave in se ne dajo kar tako oviti okoli prsta. Zraven gosp. fajmoštra ali kaplana pa izvolite take kmete, ki so trdne vere in možke besede, in da niso z liberalci v zlahti ali z njimi zvezani. Takih nikar ne volite več, ki so že pri prejšnjih volitvah Slovincem pokazali fige; brž ko ne, bojo storili tudi zdaj tako. Saj jih poznate, ker ni še dolgo, kar ste volili v deželni zbor. Grajščakov, fužinarjev in učiteljev nikar ne volite; taki so navadno zvezani z nemškimi liberalci. Naj govorijo z vami še tako prijazno, srce jih vleče vender le na óno stran.

5. Kedar ste si izbrali prave možje, potem si sežite v roko, da jih boste vsi volili kakor z enim glasom, in da boste še druge posestnike nagovarjali, naj volijo z vami ravno te možje. Tudi nasprotniki bojo volili vsi enako, in če vi svoje glasove razcepate, je že djano za vas.

6. Župan vam bo naznanil dan, uro in hišo, kdaj in kje bo volitev volilnih (zaupnih) mož. Pridite vsi, pokličite vse sosede, dregajte, da nobeden ne ostane doma, in pridite o pravem času, ja bolje bo, da pridete še nekaj minut prej, da ne zamudite. Zgodilo se je že, da so prišli naši nekaj minut prepozno; med tem so pa nasprotniki že volitev opravili. Našim pa se je reklo smeje: „Volitev je že končana; zakaj pa niste prišli poprej?“

7. Pozvedite tudi, kako se tisti pišejo, ktere hočete voliti za zaupne (volilne) možje. Vi poznate svoje sosede navadno le po hišnem priimku. Nekteri komisarji pa s tem niso zadovoljni in hočejo, da imenujete volilne možje tako, kakor se pišejo. Zapišite si tedaj vselej, kako se pišejo tisti, ki jih hočete voliti. Takih listkov je treba narediti toliko, da dobi vsak volilec enega, da ga prinese k volitvi seboj.

8. Brž ko je volitev zaupnih mož končana, lepo prosimo, da se nam naznani v Celovec, ali je bila srečna ali nesrečna.

9. Tisti, ki so izbrani za volilne (zaupne) može, pridejo potem k pravi volitvi dne 2. junija v svoje volilno mesto ali volišče.

Noben naj ne pozabi izkaznice ali poverilnega lista (Legitimationsschein) doma, ker brez te izkaznice ne sme nobeden voliti.

Vsi može naše stranke naj se zberejo v eni gostilnici in naj ostanejo skupaj, da ne bojo nasprotniki tega ali onega polovili in pregovorili na svojo stran.

Po končani volitvi ne hodite prej domu, dokler ne izveste za gotovo, kdo je izvoljen. Morda pride do ožje volitve, da ste tudi pri tej na svojem mestu.

Ljubi Slovenci, ravnajte se po teh naukih. Premislite, da ta volitev je najbolj imenitna od vseh. Poslanci na Dunaji delajo postave, in za ljudi je dobro, če so postave dobre, pa tudi je za vse slabo, če so postave slabe. Kakoršni so poslanci, take so postave. Dobro drevo ne more roditi slabega sadu, in slabo drevo ne more roditi dobrega sadu. Če hočete tedaj svojo lastno srečo, pridite vsi k volitvi, da dobimo dobre poslance, ki bojo delali za vero, cesarja in domovino.

Nam Koroškim Slovencem so bila do zdaj usta zamašena; saj nismo imeli na Dunaji nobenega poslanca, da bi se bil potegnil za nas. Skrbite in delajte toraj, da zmagate pri volitvah, da dobimo koroški Slovenci vsaj enega ali pa še dva poslance!

V to Bog pomagaj!

Kaj nam poročajo prijatelji naši?

Iz Celovca. (Obruča se na boljše.) Liberalna doba je odpravila nedeljske šole za rokodelske učence. Nekdaj so ti učenci hodili ob nedeljah popoldne v šolo, se učili brati, pisati, rajtati, risati in drugih potrebnih reči. Potem je bil krščanski nauk in slednjič litanije in blagoslov. To vse je bilo liberalcem trn v peti in padlo je vse. Zdaj že nekaj let rokodelski učenci ob nedeljah popoldne postopajo, po krémah posedajo, kvartajo, kegljajo in druge grešne burke vganjajo.

Sedanje ministerstvo in konservativna večina državnih poslancev so napravili novo obrtniško postavo in že se kaže, da se obrača na boljše. Slišimo veselo novico, da so nektare zadruge (Genossenschaften) trdne volje in da so že sklenile, naj se vpeljejo za rokodelske učence spet ob nedeljah krščanski nauki in potem molijo litanije in daje sv. blagoslov. Ta novica bode gotovo razveselila vse pametne kristjane, posebno pa starše in mojstre, ki imajo zdaj s svojimi otroci in učenci toliko križev in sitnost. Ta naprava bode pa tudi velika čast in sreča ne samo zadržam, ampak tudi vsej človeški družini. Bog daj srečo!

Iz Celovca. (Kukavično jajce) je neki Celovski liberalce položil v gnezdo Pražke „Politike“, da bi osmešil g. Hillingerja pred očmi tukajšnjih liberalcev, ker ni hotel zraven biti, ko so glorio peli Bizmarku. Podpisan je dopis s črkami „M. S.“ Te izmišljene črke so nalašč tako izbrane, da bi šel sum na znana dva narodnjaka

(Matej Šervicelj, Muden Simon). Res sumničijo Celovčani g. župnika Šerviceljna, da je skoval tisti dopis, ker ne vejo, da leži g. župnik na smrt bolan in da so mu že svetili. (Zdaj je, hvala Bogu, nekoliko odleglo.) Kdor ima pa kaj možganov, mora koj spoznati, da kdo iz naših ljudi ne more skovati tako bedastega dopisa in tako kosmatih laži. Jako smešno je, upati, da bo g. Hillinger delal za našo stranko, in še celo med požarno brambo, ki je vender vsa nemškoliberalna od glave do pete, in sicer pa nema nič opraviti pri kmečkih volitvah. Laže nadalje, da je katoliško društvo le zavolj g. Hillingerja protestiralo proti Bizmarkovi svečanosti, ali pa g. Einspieler v čitalnici, ktera nema s politiko nič opraviti, sicer pa g. prof. Einspieler še nje ud ni. Gotovo je tedaj dopis skovan od kakega hudomušnega nemškoliberalca. „Politika“ se mu je vsedla na limanice.

Iz Zakamna pri Celovci. (Resnica mora na den.) Nemškoliberalni časniki so popisovali pogreb rajne gospe žl. Moro ve in grde laži zoper našega č. g. fajmoštra trosili po širokem svetu. To nas kmečke farmane hudo v srce boli, nas, ki vsi visoko spoštujemo in srčno ljubimo gosp. fajmoštra. Da vesoljni svet resnico zve, pišem te-le vrstice in povem, kar sem videl in slišal.

Časniki so pisali: „dass sich der Herr Pfarrer schon am Sterbebette der Frau v. Moro in einer rauhen und nicht weniger als erhebenden Weise benommen habe“, to je: „G. fajmošter so se že pri smrtnej postelji g. žl. M. obnašali robasto in nič menj kot povzdigovalno!“ To je res čudno! Naš g. fajmošter so mož poln ponižnosti in ljubezni in proti vsakemu sama dobrota in postrežljivost. Ni torej mogoče, da bi se bili pri smrtnej postelji obnašali čisto proti svojej znanej navadi. Slišal sem praviti, da so na smrt bolno gospo in njene ljudi opominjali in prosili, naj se gospá da previditi s sv. zakramenti. To pa je bila njih sv. dolžnost in jih le hvali in časti.

Dalje pišejo časniki, da so se g. fajmošter ravno tako obnašali tudi pri pogrebu.

Sam sem bil priča pri pogrebu in videl sem, da so g. fajmošter opravljali vse lepo in slovesno. Res da niso dobili dveh sosednih fajmoštrov, ker ta dva imata v nedeljo vselej popoldensko Božjo službo; preskrbeli pa so, da sta prišla dva gg. kapucina iz Celovca. Res je, da g. fajmošter niso imeli vespernega plajšča in levita nista imela levitne obleke; pa g. fajmošter za to nič ne morejo; že davno jim je žal, da Vetrinjska cerkev, v kateri so mnih Božjo službo opravljali tako slovesno, da ta cerkev, ki ima tako bogate patrone in farmane, da ta naša cerkev nima takih cerkvenih oblačil, kakor jih imajo farne cerkve, da! še clo podružnice prostih ubogih kmetov. Res je, da je Celovška „Liedertafel“ nekaj zamudila in ni mogla zapeti, ko se je mrtvaška truga vzdignila, — pa g. fajmošter za to tudi nič ne morejo. Kajti ravno ob tistej minuti, ko jim je bilo naročeno, so začeli cerkvene molitve. — Vse te strašne grdobe so pa g. fajmošter vganjali, „weil die Familie deutsch und der Herr Pfarrer slovenisch gesinnt ist.“ Znano je, da so g. fajmošter vsako saboto povabljeni k mizi žl. Moro-ve družine in da so pri tej priložnosti vsi dobre volje in ni čutiti, da

bi si bili navskriž. Kdor žl. družino Morovo pozna, ne more vrjeti, da bi v lice bila komu prijazna, v sreci bi pa gnjev in jezo kuhala. —

Dopisun je skoval same laži, da bi našega g. fajmoštra postavil na sramoto. Kakošen tič je ta dopisun, priča je že samo to, da še tega ne ve, da so prem. knezoškof Wiery že pred 4 leti umrli; kajti piše: „dass Fürstbischof Wiery von Klagenfurt, als er von dem Vorfalle hörte, der Familie Moro sein Bedauern darüber aussprach.“ Tako kujejo nemškoliberalci same grde, nesramne laži. Le vrjemite jim in volite jih.

Iz Celovca. (Lepa prošnja.) Volitve za državni zbor so že razpisane. Kmečke občine volijo dne 2. junija, mesta in trgi dne 5. junija, kupčijska zbornica dne 6. junija, veliki posestniki pa dne 8. junija t. l. Volilni možje pa se bojo volili že prej, še v tem mesecu. Tedaj je današnja številka „Mira“ zadnja, ki pride Slovincem v roke še pred volitvijo volilnih mož. Prosimo toraj že danes vse č. g. rodoljube po deželi, naj nam brez zamude naznanijo vsak iz svoje občine, kako so se ponesle volitve volilnih mož. To zvedeti je glavnemu volilnemu odboru v Celovcu zelo potrebno.

Ob enem prosimo vse č. g. rodoljube še enkrat, naj delajo na vso moč in naj skrbijo, da dobimo koroški Slovenci vsaj enega poslanca za državni zbor. Zdaj je čas, da se pokaže, kdo je pravi domoljub. Ako se zdaj ne ganemo in ne zmagamo, pozabljeni bomo Koroški Slovenci spet celih, dolgih šest let!

Iz Celovške okolice. (Molimo za srečne volitve!) Slovenci, še ta mesec boste volili tiste može, kateri pojdejo potem volitv poslanca. Delajte vsak v svojem kraju, nagovarjajte naše može, da grejo vsi k volitvi in da ostanejo zvesti naši zastavi „za vero, domovino in cesarja!“ Pa tudi delo in trud nič ne izdaja, kjer ni Božjega blagoslova ali žegna. Zato moramo tudi moliti za srečne volitve. Slavni Linški škof Rudigier so zaukazali pri zadnjih volitvah, da naj se moli po vseh farah cele škofije za srečne volitve. In res je katoliška, pravična stranka zmagala po celi deželi. Delajmo tudi mi tako in prosimo Boga, naj bi razsvetlil može gospodarje, da bi prav spoznali, kako imenitne so volitve, in da bi izbrali za volilne može same zveste, poštene, katoliške korenjake. Tako molitev vam vsem živo priporočimo; in če bo prišla iz pravega srca in dobrega namena, gotovo ne bo zastoj!

(Op. vred. Slišimo, da so neke gospe iz Gradca nagovorile tudi več naših pobožnih gospij, da molijo v ta namen.)

Iz Kotmarevesi. (Krava za šolske zamude.) Nemški časniki so pripovedovali iz Tirolskega to-le: „Nekemu kmetu v občini Kirchengberg, v šolskem okraji Braunau, so rubili brejo kravo in jo po dražbi prodali za 21 gld. Kupil jo je nek konjederec, ker sosedov noben ni prišel k licitaciji. Ubogi kmetič je bil obsojen, 2 gld. kazni plačati za šolske zamude, pa ni plačal.“

Nekaj takega bi bili skorej tudi mi tukaj doživeli. Kmetica posestnica na Brdih je bila obsojena 5 gld. plačati zavoljo šolskih zamud. Ona pa je odlašala. Prišli so in rubili jej junca, ki je bil cenjen na 40 gld. Vsem se je čudno zdelo, da

so junca v hlevu rubili, akoravno nobenega hišnega človeka ni bilo zraven; lahko bi bili koga poklicali, saj so blizo zraven na njivi orali. Na Tirolskem je šla krava za šolske zamude, na Brdih bi bil pa šel junec, ako ne bi bila kmetica plačala tistih 5 gld. —

Za gotovo sem to zvedel, da denar, ki se plačuje kot kazen šolskih zamud, ali za žganje, ali za živino, ne spada v občinsko kaso, ampak se odpošilja v Celovec. Kazninski denar za šolske zamude spada v deželni šolski zaklad, kazninski denar za žganje ali živino se pa odpošilja finančne deželnej direkciji.

Iz Šmarjete pri Velikovem. (Prihodna volitev za državni zbor). Naša občina je velika ter ima sedem volilnih mož. Občina je vsa slovenska, le nekaj je tistih nemških liberalcev vmes, da kmete motijo in jih nagovarjajo za nemškutarijo. Tako so pri zadnji volitvi v deželni zbor le trije naših zvesti ostali Slovincem, štirje so pa smuknili v nemškoliberalni tabor. Tega bi ne bilo treba, ko bi bili naši kmetje bolje podučeni in ko bi več prebirali slovenske časnike, posebno „Mir“. Taki, ki nič ne berejo, so res prave sirote. Kar se jim nalaže kak nemškutar, vse mu verjamejo, sami pa ne znajo razločiti prijatelja od sovražnika. Naj bi si vsaj tisti, ki prebirajo „Mir“, vzeli toliko srca in naj bi podučili svoje sosede, za kaj se gre pri volitvah! Rodoljubi iz Tinjan in Velikoveca, obiskujte svoje sosede v Šmarješki občini in razložite jim, kako dobro jim hoče katoliška in slovenska stranka, potem gotovo ne bojo poslušali nemških liberalcev!

Iz Škocjana. (Gosp. fajmošter bolni. Volitve.) Naš priljubljeni gospod fajmošter so za smrt bolni. Veseli smo bili, ko so lani okrevali od plućnice, letos so se jim pa pljuča spet vnele. Bog daj, da bi še ozdraveli! (Hvala Bogu, obrača se na bolje. Op. vred.)

Bližajo se nam volitve za državni zbor. Lani sta nam župan R. in učitelj Lesjak pobegnili pod nemškoliberalno zastavo, samo g. Krajnc je ostal Slovincem zvest. Kmetje, pridite letos vsi k volitvi, da nam g. Lesjak ne bo mogel štrene zmešati. Volimo g. Krajnce in še dva druga zanesljiva moža. Mi nočemo, da bi se nam posmehovali drugi Slovenci, kakor se je zgodilo lani. Prašali so nas: „Ja, od kedaj ste pa vi Škocijanci postali Nemci, da volite na nemško stran?“ Tudi dva volilna moža iz Možice sta jo tako zavozila, kakor naš župan in naš učitelj. V Doberli vesi pa notar Čebul Slovincem skazi vsako volitev. Slišal sem pa praviti, da je v Sinčivesi tak domoljub, da bo Čebulu „spraho zmešal“. Če bi kmetje prišli vsi k volitvi, lahko zmagajo tudi v Doberli vesi. Pa to je ravno žalostno, da se vsak izgovarja, da nema časa. V resnici pa jim ni za čas, bojijo se le zamere. Ko bi ljudje vedeli, kako imenitna reč je volitev, gotovo bi ne gledali na malo ali na veliko zamero. V starih časih, ko so bile turške vojske, so takega le malo obrajtali, kdor se je skrivil v les in se ni htel vojskovati zoper Turke. V naših časih imamo pa drugo vojsko, ne z mečem in sulico, ampak vojsko pri volitvah. Kdor je mož, se vojskuje za sebe in za svoje sosede pri volitvah. Kdor se pa izgovarja na vse sorte, da se le izogne volitvi, tak ne dela

možko. Zamera sim, zamora tje, za pravico se ni treba nič bati!

Iz Žihpolj. (Koga in kako bomo volili?) V kratkem bomo volili poslanca za državni zbor na Dunaji. Koga bomo volili? Ali tistega Petra Laxa, o katerem smo slišali, da se je v deželnem zboru podpisal zoper našo slavno družbo sv. Mohora? Ta družba ni storila še nikomur krivice, Slovincem pa je priskrbela že veliko lepih bukev. Kdor preganja tako koristno družbo, tak ne more biti naš poslanec. Mogoče je že, da Lax ni vedel, kaj podpiše, in da so ga le drugi zapeljali v to. Pa to je že žalostno za poslanca, če bi ne vedel, kaj dela in kaj podpiše. Kdor se spenja na tako visoko mesto, mora že imeti nekaj v glavi, da zna sam razsoditi, kaj je prav in kaj ni prav. Nemški kmet Peter Lax je, kakor slišimo, v drugih rečeh pošten človek, za poslanca pa ni, če ne zna sam ločiti med dobrim in hudim. Za slovenskega poslanca pa že clo ni, ker ne pozna naših potreb, in ker za naše slovenske pritožbe nema ne posluha ne srca. Ubogajmo naše stare znance in resnične prijatelje, in volimo takó, kakor nam bojo svetovali oni! Slišimo, da nam priporočajo takega poslanca, ktereга bote, Slovenci, vsi veselili.

Iz podjunske doline. (Naš prihodni poslanec v državnem zboru.) Naš poslanec na Dunaji je bil do zdaj nemški kmet Peter Lax iz Reichenau-a tam na solnograjski meji. Nam Podjuncem se ni prikazal še nikoli, pa tudi slišali še nismo nič, da bi bil za nas kaj govoril ali storil. Saj mi ga tudi volili nismo, le Celovski in Trški nemški liberalci urinili so ga nam. Letos se bo zasukalo pa nekaj drugače. Prav veselil nas, kar smo slišali, da so nam gospodi rodoljubi izbrali in v volitev priporočili zelo imenitnega in veljavnega gospoda. Tisti visoki gospod je Slovincem prijazen in pravičen, zraven tega pa ima še tako veljavno besedo, da nam lahko pomaga v marsikteri reči. Križev in težav imamo pa zadosti, in nadjamo se za gotovo, če izvolimo za poslanca tega visokega gospoda, da bo tem rajši poslušal naše pritožbe. Nemški liberalci in njihovi pomočniki med Slovenci bojo se ve da nasproti delali in nam spet silili tistega Laxa. Pa kaj nam more Lax pomagati? Prvič on ni nobena veljavna oseba; drugič se ne zmeni za pritožbe Slovincem, ker je Nemeec in vleče le z nemškimi liberalci; tretjič pa je njegova liberalna stranka na Dunaji prišla ob vso moč in veljavo, tako da nam še pomagati ne more, ko bi prav hotel in znal. Mi vsi želimo, naj bi se zidala železnica iz Mostiča v Velikovec, od tam pa v Kaplo in skoz Jezerski Vrh na Kranjsko. Ali jo nam bo morda pridobil g. Lax? Stokrat prej jo nam bo pridobil tisti gospod, ktereга mislimo mi voliti! Pa tudi zavolj šol imamo veliko pritožb, kterih pa g. Lax noče slišati; on je za osemletno, liberalno šolo. Še družba sv. Mohora mu je napoti. Rodoljubi, na noge! Delajte na to, da Lax v Velikovec ne dobi niti enega glasu!

Od Krke. (Volitev.) Več ko je nemških šol, menj so ljudje podučeni v takih rečeh, ki so jim najbolj potrebne. Nemški liberalci pravijo: „Le nemško se učite, pa boste tako modri, kakor

smo mi.“ V Celovski okolici pa imamo same nemške šole, pa ljudje v političnih rečeh še toliko niso podučeni, kakor najbolj pozabljeni gorjanci. Če je pri nas kaka volitev, pride jih komaj kakih pet ali šest. Ti potegnejo z liberalnim županom, kateri pa sam ne vé, zakaj je „liberalen“ in kaj pomenja ta beseda. V Grabštanji, v Šmihelu, v Timenici, v Trdnjivesi, v Žrelcu, povsod imamo take „liberalne“ župane, kateri prav nič ne vejo, kaj je slovenskemu ljudstvu v korist ali v škodo. Oni volijo tako, kakor pride povelje iz liberalnega tabora v Celovec, in volili bi še Bizmarka, ko bi jim Celovčani tako ukazali. Kmetje pa žal! premalo berejo, zato pa tudi nič ne vejo. Nemških časnikov ne zastopijo ukjub vsem nemškim šolam, „Mira“ pa brati ne znajo, ali pa nočejo, ker jih nemškutarji tako učijo, da nikar! Tako jim mine dan in mine noč, pa sami ne vejo, pri čem da so.

Iz Borovelj. (Boroveci, ali bote res kljubovali sedajnim ministrom?) Dragi sosedi, če ubogamo naše liberalne velikaše, to ne bo prav za nas. Oni hočejo voliti za poslanca g. Wranna iz Vrbe. To je pa eden izmed tistih poslancev, ki ministrom zmirom kljubujejo in jim mečejo polena pod noge. Mi Boroveci pa bi bili grdo nehvaležni, če bi nasprotovali sedajni vladi, katera nam je storila toliko dobrega. Sedajni ministri so nam dali preskušalnico za puške (Probiranstalt). Naše puške so še le zdaj prav obrajtane, odkar ljudje vejo, da so vse preskušene. Tudi nam je vlada priskrbela puškarsko šolo. Zelo dobra je tudi nova postava o zadrugah, ki smo jo dobili pod sedajno vlado. Res, s samimi dobrotami nas obsipa sedajna vlada, ktereja naši liberalci toliko nasprotujejo. Preveč pa ne smemo dražiti ministrov. Če bojo ministri videli, da volijo Boroveci zmirom le takega poslanca, kateri cesarski vladi kljubuje pri vsaki priložnosti, potem se znajo enkrat tega naveličati in dati nam tako zausnico, da jo bomo čutili svoje žive dni. Enkrat se je že govorilo, da hoče vlada upeljati puškarijo tudi v Kropi in Kamnigoric. Do zdaj tega še ni storila; če pa ministre le preveč razdražimo, ali se ni bati, da nam bojo nazadnje vender le povrnili hudo s hudim? Ali nas bo potem rešil g. Kastner? Zato vas svarim, ljubi sosedi, ne ubogajmo liberalcev! Izvolimo štiri take volilne može, da ne bojo glasovali za Wranna! Saj lahko zmagamo, če hočemo.

Iz Podkloštra. (Kako bomo pa volili.) Prišel je imenitni čas volitve, in ponujajo se nam spet tisti nesrečni nemškutarji in liberalci za volilne može, kteri so nam pregnali ljubo slovensčino, našo materno besedo, iz naših šol. Pač žalostno je to, da otroci še katekizma ne znajo brati po slovensko, tako da se ne morejo učiti krščanskega nauka. Naš č. gospod fajmošter so se že pritožili zoper to, ravno tako g. fajmošter na Vratih; pa vse je bilo bob ob steno. Na Vratih je nemški šulferajn vzel šolo v svojo oblast, čeravno je dal za šolo le 2800 gld., posestniki sami pa morajo doplačati še 7 do 8000. Pa teh 8000 gld. ni nič v rajtengi, samo šulferajnski denar je tako zlahten, da domači posestniki nemajo nič več besede pri šoli. Zavezali so se bojda, da bo šola na večne čase nemška, in še le potem so dobili tiste

nesrečne groše od šulferajna. Tudi nam v Podklostru se zna zgoditi kaj takega, če bomo poslušali nemške liberalce. Ljubi sosedi, ubogajte me, ne volite več liberalcev; to je bil začetek vse nesreče po vseh deželah, ko so ljudje začeli odpadati od vere in od svojega rodu. Ostanimo zvesti katoliški veri in rodu slovenskemu pa svitemu cesarju; ne volimo liberalcev, ampak krščanske slovenske može! Bog daj srečo!

Iz gornjega Roža. (Mi stojimo trdno za slovensko bandero!) Kakor druga leta, tako bo tudi letos velika občina Rožeška zvesto stala na slovenski strani pri volitvi za državni zbor. Upamo tudi, da bo ravno tako storila sosedna Vrbska občina. Dragi sosedi, se ve da med vami stanuje nasprotni kandidat Wrann. Pa to vas ne sme motiti. On se je odpovedal nam Slovincem in vleče z nemškimi liberalci, kateri niso naši prijatelji. Če je tako zaljubljen v Nemce, naj ga pa Nemci volijo! Mi moramo pa voliti takega poslanca, ki bo v državnem zboru odkrival rane naših slovenskih kmetov.

Iz spodnjega Roža. (Volitve so tukaj!) Ljubi Rožani, pri lanskih volitvah smo častno zmagali po vseh občinah našega okraja razun samih Borovelj. Ali bomo mar letos opešali? Nikar! Rodoljubi v Šmarjeti, v Selah, v Glinjah, v Kapli in Plajberzi, v Št. Janžu in v Svečah, pokažite zdaj, da ste res vredni tistega zaupanja, s katerim gleda naše ljudstvo na vas! Pa tudi vi Borovčiči, ne zatajujte zmirom svoje slovenske krvi, ne delajte se Nemcev, ko ste vendar Slovenci, in volite z nami, da bo cela dolina ene misli in enega sreča! Plajberžani, pridite v polnem številu k volitvi. Če vi ne pridete, zna se obrniti narobe! Svečani in Bistričani, ne plašite se in ne bojte se voliti po svoji vesti. Za pravico se ni treba nič bati!

Iz Podravelj. (Kako bomo volili?) Nedavno sem bil po opravkih v Celovcu, in neki gospod mi je rekel, da bojo letos pri volitvah nemškim liberalcem porezali perotnice, da ne bojo več tako visoko letali, kakor do zdaj. „Prav bi bilo!“ sem si mislil. Radoveden pa sem, kakošna bo volitev v Beljaku. V tem volilnem okraju je več Slovencev, kakor Nemcev, pa vendar je bil do zdaj še vsakokrat voljen nemški liberalce. Od kodi pa to pride? Od todi, ker so med Slovenci nekteri take muhe, da plešejo kakor veše okoli ognja. Zdaj se nad ognjem posmudi eden, zdaj drugi, pa vendar tišéjjo še zmirom v ogenj. Tudi so nekteri še premalo podučeni v političnih rečeh. Nič ne vejo, kaj je Slovincem koristno ali potrebno, ampak le to vejo in spoznajo za dobro, kar jim nemški liberalci natrobijo na ušesa. Mi kmetje ne bi bili pametni, ko bi tekali za našimi koroškimi liberalci. Saj za kmečke potrebe zmenijo se oni prav malo. Ko je slovenski poslanec č. g. Einspieler v deželnem zboru predlagal, naj bi se moške posve-tovali, kako bi se dalo pomagati kmetu, ali ni bil čas, da bi se bili vsi naši deželni poslanci iz kmečkih občin potegnili za to? Oni pa tega niso storili; rajši so se zamerili kmetom, kakor pa liberalnim gospodom.

Iz Vrat. (Samomor. — Volitve.) Nek mladi, nemški delavec v fabriki na Vratah, rojen v Kokovski fari, obesil se je 11. aprila. Bil je hud žganjar. Še prej ta dan je rekel tovaršu: „Tako dolgo bom pil, da bom zapil zadnji krajcar, potem se bom pa obesil.“ Tako je tudi storil. Ker se je tedaj umoril s trdnim namenom, zato se mu je moral odreči tudi cerkveni pogreb. O žalostni dušni stan pijanca! Kako dolgo bo še ta satanska pijača smrdljivega žganja razsajala po naši lepi koroški deželi?

Da se ljudstvo tako pogrezuje v nesrečo in revščino, da živijo ljudje le še za svoje strasti in za meseno poželjivost, tega so mnogo, če ne največ krivi liberalci, kateri ljudem zmirom pre-rokujejo, „da nobena reč nič ni greh, da so neumni, če duhovnikom kaj verjamejo itd.“ Če hočemo, da bi se kedaj obrnilo na bolje, ne smemo voliti liberalcev, ampak poštene, deželne in državne zbere. Ti bojo delali na to, da se povrne v deželo stara poštenost, stara čednost, stara pravičnost, treznost in ljubezen do bližnjega. Zilani, prevdarite vendar te besede, pomislite, kam pridemo, če zginé vera iz sveta, in ravnajte se po tem pri volitvah, ki jih imamo ta mesec!

Iz Bekštanja. (Liberalca nikar ne volimo!) Po celi deželi gre le en glas: da ni hujšega bremena za kmeta, kakor je osemletna šola. Otroci, ki jih živo potrebujemo doma pri delu, posedajo po šolah in se vadijo lenobe. Če pa otrok izostane kak dan iz šole, nakladajo nam kazni v denarjih! Kaj posebnega se otrok v zadnjih letih ne nauči; saj sliši zmirom le to, kar je slišal že v prejšnjih letih. Čemu pa je potem dobra osemletna šola? Toliko nam pomaga, da so šolske izbe vse pretesne, da moramo zidati zmirom nove šole in da moramo rediti zmirom več učiteljev! Kdo pa nam je naložil to hudo breme? Liberalci. Ali bomo mar liberalca volili za poslanca? O, le tega nikar! Kdo pa je to naredil, da moramo za vsako majhno reč leteti k notarju? Liberalci. Kdo je naredil, da se sme ženiti vsak berač, in da pridejo potem otroci soseski na žlico? Liberalci. Kdo je naredil tisto nesrečno domovinsko postavo, da mora občina dostikrat skrbeti za ljudi, ki jih še nikoli videli ni; da ljudje v mladih letih delajo po mestih in tam zapravljajo svoj zaslužek, na starost pa, ko niso več za delo, se privlečejo v svojo sosesko, da jih mora ta rediti; — kdo je naredil to postavo? Liberalci. Kdo je naredil, da se smejo kmetije prodajati zavolj malega dolga? Liberalci. Kdo je kmetu pravico dal, da sme kos za kosom od hiše in kmetije stran prodajati, in tako sebe in svojo družino spraviti na beraško palico? Liberalci. Cele bukve bi se lahko spisale o tem, koliko nesreče so prinesle liberalne postave na človeški rod. In vi hočete še zmirom liberalce voliti za poslance? Gorje človeku, ako ga Bog udari s tako slepoto, da rije sam v svojo nesrečo!

Od Klopjnskega jezera. (Slovenci, glejte, da vas ne premotijo z zvijačo!) Kakošna zvijača pa je to? To vam bom precej povedal. Liberalci so nas že večkrat s tem vjeli, da so pred volitvijo govorili po gostilnah: „Mi se nič ne zme-

nimo za volitve. Nam je vse eno, naj volijo kogar hočejo.“ Slovenci so jim verjeli in res mislili, da liberalcev ne bo, in da bo zmaga prav lahka. Zato je prišlo le malo naših k volitvi. Pa kako se začudijo, ko vidijo v volilni sobi vse črno liberalcev. Če jih tedaj slišite tako govoriti, da jim nič ni za volitev, nikar jim ne verjemite! Ne eden iz njih ne bo ostal doma, vsi bojo prišli. Tudi vi morate tako storiti, sicer ne opravite nič!

Kaj dela politika.

Najbolj imenitna reč so zdaj volitve, za ktere se pripravljajo po deželah našega cesarja. Začele se bojo 27. maja, dne 13. junija bojo pa že dokončane po vseh deželah. Dunajski viši škof in kardinal, pa škofa Linski in Št. Politski poslali so pastirski list na svoje vernike, da se je bral po cerkvah namesto pridige. V tem listu jih opominjajo, naj grejo posestniki vsi k volitvi in naj dobro volijo. Ta opomin velja tudi za nas Korošce; glejmo tedaj, da stori vsak svojo dolžnost! — Iz vseh dežel se sliši, da zmaguje pravična reč, da ljudje zapuščajo liberalce, in da bojo ti zgubili veliko poslancev. To bo dobro za verne katoličane, pa tudi za Slovence.

Se zmirom se ne vé, ali se bo poravnal prepir med Rusom in Angležem, ali bo prišlo do vojske. Vsaki dan pridejo druge novice, da nobeden ne vé, kaj bi verjel.

Gospodarske stvari.

Uravnanje Zile.

(Dopis od Zile.)

Silno težko breme tlači naše kmete. To breme so plačila, ki jih plačujemo že skozi devet let, da se uravna Zila. Kdo bi bil poprej mislil, da bo to uravnanje požrlo toliko denarjev, in da se bo obneslo tako slabo! Grozna so plačila, veliko kmetov je obubožalo, drugi so prišli celó na kant. Da bi pa to drago delo kaj pomagalo, za to imamo le malo upanja. Bojimo se, da bo Zila naše senožeti in polja zalivala ravno tako, ko poprej; da povodnji ne bojo nehale; da se ne bo posušilo močvirje.

Od začetka so gospodje pri komisijah vselej trdili, da se bo reguliranje začelo spodej, kjer se Zila zliva v Dravo. Res so naredili neke stavbe do mosta na Brnci. Pa tote stavbe so bile tako slabo narejene, da jih je pobrala prva povodenj, ki je za tem prišla. 20.000 gl. je splavalo po Zili.

Zdaj so se na enkrat premislili in rekli so: „Ne od spodej, ampak od zgorej moramo začeti!“ Tako so tedaj začeli delati v zgornji dolini. Pa l. 1882 jim je voda razdrila tudi te stavbe. Vender pa se je to spet popravilo, in delali so naprej, tako da je struga v zgornji (nemški) dolini zdaj res uravnana. Pri nas na spodnjem (slovenskem) koncu pa je uravnana le kratek kos Zile. Na tako imenovanih senožetih „Blav“ kjer dela Zila večje ovinke, skopali so drugo, bolj ravno strugo. Struga je dodelana, pa veliko lepih senožet je za vselej ukončanih. Postavili so jez pri potoku na Čajni,

in drugega pri potoku na Bistrici. Naši kraji pa so še zdaj v veliki nevarnosti, morda še bolj, ko poprej. Zila, odkar je zgorej uravnana, se odteka še hitreje, jemlje ves prod s seboj in ga nanaša v spodnje ravnine. S tem prodom se bo sčasoma vsa spodnja struga zasula in voda bo zalila bližnje senožeti in njive.

Podam vam tudi nektere številke, da vidijo dragi bralci „Mira“ koliko smo plačevali vsako leto od l. 1876 do l. 1885. Kotiče vsako leto 195 gld., Muta 67 gld., Virmlje 232, Dole 538, Knežev 272, Rise 694, Cirkno 479, Bajdek 173, Vratna ves 599, Guggenberg 19, Dropolje 403, Mičiče 62, Modrinjaves 440, Črešnje 607, Čače 564, Bistrica 1693, Drevlje 39, Strajaves 169 gld.

Posledni imenovani peteri kraji so do leta 1880 plačali 16.000 gld. Tukaj pa še niso našete občine Št. Štefan, Blače, Borlje in Brdo, ker mi ni znano, koliko plačujejo na leto. Nemci v zgornji dolini plačujejo najmenj, pa imajo Zilo že uravnano. Slovenci plačujemo največ, pa pri nas se je storilo še prav malo. Se vé, Nemci imajo svoje zastopnike v deželnem in državnem zboru, Slovenci pa ne. Zilski Slovenci volijo zmirom Nemea in liberalca za poslanca, zato so pa tudi zaostali v vseh rečeh. Tak nemškoliberalni poslanec obeta pred volitvijo vse mogoče in nemogoče reči; ko je pa voljen, se ne zmeni dalje za „vindišarje“. Skrbite Zilani, da dobite pravega zastopnika v Celovcu in na Dunaji, potem bo šlo vse bolje. Zilani, kdaj se vam bojo odprle oči?

Smešničar.

Neki kmet je prišel na petek v gostilnico in je našel tam družbo mladih gospodičev, ki so vsi meso jedli. Kmet reče krčmarju: „Meni prinesite pa kaj postnega.“ Na to se spustijo liberalci v smeh. Kmet pa jim reče: „Vi se čudite, da jes ne jem mesa; jes se pa le vam čudim, da ne jeste — sena!“

Kaj je novega križem sveta?

Na Koroškem. Da bi liberalce bolj ogreli za volilno agitacijo, začeli so Koroški liberalni listi udrihati zopet po duhovščini. Nedavno so razglasili laž, da se pri sv. očetu papežu za denar vse dobi, in da je ogerski Jud Popper plačal papežu 200.000 gld., da je dobil dovoljenje, da se sme oženiti z neko francozko grofinjo. To je pa vse izmišljeno. Popper ni dobil dovoljenja, denarja pa še ponujal ni. — Povedali smo nedavno v „Miru“, da se je v Krški dolini obesil hlapec Oelschnitz. Zdaj pa čujte, kaj je ta človek pravil nekaj dni pred svojo smrtjo: „Pred dvema letoma“, je rekel, „smo šli trije mimo starega križa. Iz prevzetnosti smo križ podrli in se norčevali iz njega: Od tega časa nisem imel več sreče. Prodali so mi vse in služiti moram za hlapca. Pri tem me je pa še vest strašno pekla. Pa mojima tovaršema se je godila ravno taka: eden je znorel, drugi je pa vzel mišnice, da se je zastrupil. To me je storilo še bolj nemirnega.“ Tako je pravil mož svoji ženi, in

nekaj dni pozneje se je obesil. — Zavolj železnice v Rožno dolino je bilo nedavno posvetovanje v Celovcu. Vlada ni za to, da bi šla železnica na Bistrice in pravi, da se lahko napelje tudi po Ljubelski dolini. Zdaj bojo še enkrat merili. — Deželna vlada je ukazala vsem občinam na Koroškem, naj oestro gledajo na to, da se ne bo žganje pilo po privatnih hišah. — Znani Werndl iz Steyra je obljubil, da bo priskrbel električno luč za raztavo v Celovcu. — Blizo Judenburga na zgornjem Štajerskem se je obesil čevljar France Jagon iz Prevalj. — V Zakamnu pri Celovcu se je neka sleparica ljudem kazala kakor svetnica. V sami srajci je ležala v postelji in zraven postelje so gorele sveče. Delila je ljudem odpustke do 25 let in jim pre-rokovala vse sorte neumnosti. Na mizi je bil pa talir nastavljen, da bi ljudje krajcarje metali na njega. Ljudje pa niso nič dajali, zato je „svetnica“ svojo sleparijo sama opustila. Največ so jo hodili gledat iz Celovca, Slovenci se niso dosti zmenili za njo. Zdaj so jo pa drugam odpeljali, pa ne angelji varhi, ampak žandarji. — Leta 1883 bilo je na Koroškem rojenih 10.896 otrok, med njimi 5904 zakonskih in 4992 nezakonskih. Največ nezakonskih otrok je v Št. Vidskem okraju. Ta okraj je pa tudi najbolj „liberalen“. — Celovski mesarji so sklenili, da bojo ob nedeljah in praznikih mesnice odprte samo do desetih dopoldne. Tako je prav! — Potres je bil 1. maja v Pliberku. Veliko huje pa se je zemlja stresla tisti čas na Štajerskem. Tam so v nekaterih krajih popokali zidovi in v Kindbergu je ubilo neko žensko.

Na Kranjskem. Kranjski poslanci so bili pri gospodih ministrih in prosili za dolensko železnico. Ministri niso nasprotni, bojijo se samo velikih stroškov. Zidala se pa bo, to se zdaj že vidi. — Jurčičevih izbranih spisov je prišel na svetlo 4. zvezek v prav čedni obliki. Obsega povesti: „Tihotapec“, „Rojnje“, „Klosterski žolnir“, „Dva brata“. Zvezek velja 70 kr. V našem jeziku nobeden ni pisal lepših povesti, kakor Jurčič. — V Dolenji vasi pri Ribnici je pogorelo 39 poslopij. — Matica slovenska izvolila si je g. dr. Poklukarja za svojega predsednika. — Nesreča preganja vas Št. Martin pri Cerkljah. Lani jim je toča vse pobila, letos dne 16. aprila je prišel pa ogenj. 13 gospodarjem je vse pogorelo. Bog pomagaj in dobri ljudje!

Na Štajerskem. Podobo Lurške Matere Božje so postavili pri sv. Magdalenii v Mariboru. V kratkem pa se bo v Mariboru začela zidati nova cerkva v čast Materi Božji. — Za nemški šulferajn hočejo zdaj pobirati tudi v Poličanah. Naj bi nabirali rajši za domače revne otroke, saj bi nabirali imamo sami zadosti. — Silno veliko revnih otrok zasledili so okoli Šoštanja. — Tudi Štajerci tožijo, da jim delajo zajci veliko škode. Obglodajo vse sadne drevesca, pomoči pa ni skoraj nobene, ker kmet ne sme zajcev ne streljati ne loviti. — V Dobrnskih toplicah bojo zidali hišo za bolne duhovnike.

Na Primorskem. Pevsko društvo snujejo v Rojanu pri Trstu. — Hudo burjo imeli so nedavno v Trstu. Neko žensko je vzdignila in vrgla v morje. Delavci so žensko rešili.

Druge avstrijske dežele. V Donavi se je prekuenil čoln, v katerem se je vozilo 14 ljudi.

9 so jih rešili, 5 jih je pa utonilo. — Na Ogerskem imajo povodenj. Štiri občine v ravnini so vse pod vodo. — V Segedinu je pogorelo veliko novo gledališče. — Huda vojska zoper žganje začela se je v Bosni. Kdor se upijani, plača 50 gold. kazni ali pa mora za deset dni v ječo. Kar pijanci na „kredo“ izpijejo, za to jih krčmar še tožiti ne sme. Špirit se pa sploh ne sme več prodajati za pijačo. Na to vižo bojo pa res zatrli žganjarstvo.

Tuje dežele. Kolera se je spet prikazala v Egiptu. — Gospod pravosodni minister je ukazal, da se morajo izdelki iz kaznilnic prodajati po tistej ceni, kakor se dobijo pri rokodelcih. S tem bi bilo pomagano rokodelcem, ki so zmirom tožili, da jim kaznilnice jemljejo zaslužek. Težko je pa verjeti, da se bo ta ukaz spolnoval v resnici. Blago iz kaznilnic je navadno bolj slabo in površno; bilo pa je dober kup in le zato je šlo v denar. Če bojo pa res kaznilnice terjale tisto ceno, kakor drugi rokodelci, potem ne bojo nič prodale.

Drobtince. Prodaja ženske — ciganke vršila se je nedavno v Novem mestu. Rodovino Brajdič zadela je osoda, da ji je vzela gosposka dva cigana k vojakom. Enega k dragoncem, drugega, kateri je bil povod prodaje, pa h Kunovcem. Zadnji bil je oženjen, se ve, da po cigansko; izročil je tedaj svojo ženko drugemu svojemu tovaršu ciganu s tem pogojem, da mu da 13 gld. 32 kr. za njo, ter le za toliko časa, da se zopet vrne od vojakov. Ako bi se primerilo, da nastane kaj rodovine v tem času, imela bodeta potem vsaki polovico skrbeti, a prvi tudi še svojo ženo nazaj. Mnogo je bilo mešetarije pri tem, vpitja in smeha, objemanja in ploskanja med cigani. Bili so prav židane volje, kajti imeli so že do grla dovolj „rakije“ v sebi. To pa je trpelo skoro ves popoldan, tako da so morali naposled žandarji tri cigane peljati iz mesta. Žalostno, a vender-le res. Tako poročajo „Dolenske Novice“.

* Velikansk sod. Na Nižjeavstrijskem v Klosterneuburgu pri Dunaji je jako velik sod. Drži 999 veder, in ako bi se mogel čisto napolniti, bi držal ravno 1000 veder vina. Seveda ni nikdar popolnoma poln, ker bi bila škoda grozna, ako bi se toliko vina skupaj pokvarilo. Ta velikanski sod stoji v nekej velikej kleti tamošnjega nekdanj starega kloštra. Vidi se lahko le o trganji grozdja, in 15. dan nov. vsakega leta t. j. na dan sv. Leopolda, ko tjekaj veliko ljudstva na božjo pot zahaja. Vsakdo se more te dni iz tega sode nekoliko navžiti. Sod je tudi tako napravljen, da ima na jednej strani stopnice, da se zamore do vrha priti in tam se mlado ljudstvo na drugo stran doli spušča; dela jim to veliko veselje in kratek čas.

* Ne kvartaj! „Z igro še nobeden obogatel ni“, je stara resnica; mnogo nevednih igralcev, posebno pa kmetov, izgubilo je v igri vse. Posebno pa odsvetujemo najtoplejše, naj se kmet ne podaja v igro z izurjenimi igralci po mestih, kateri so med seboj pogovorjeni in navadno do čistega slečejo kmeta, ki se jim pridruži.

Duhovniške spremembe v Krški škofiji.

V Spitalu so umrli č. g. Franc Jaueregger, bivši župnik na Muti, stari 75 let. R. i. p.

Podpisani priporočuje se p. n. občinstvu, posebno prečastiti duhovščini, za izdelovanje slik, podob, oltarjev, prižnic, križevih potov itd. iz lesa, iz kamna in iz pravega angleškega Portlandmarmor-cementa. Vse cerkvene dela in prenovljenja spadajoča v mojo stroko izdelujem trdno in po najnižji ceni.

Fr. Ozbič,

cementni tehnik, podobar in pozlatar
šolske ulice št. 17. v Celovcu.

Za darila

se posebno priporočajo
moji vsakovrstni

šivalni stroji,

ki se lahko plačajo
tudi na

mesečne obroke.

Dober stojim za to, da
je blago pošteno. Kdor
precej plača, dobi stroj
ceneje.

Cenike pošljem zastoj.

Tudi se take mašine pri
meni popravljajo.

V najem se dá hiša št. 10 v Slovenjem Plajberzi, 1 1/2 oral travnika, z gostilnico, kramarijo in tabačno trafiko. Hiša stoji blizu farne cerkve.

Franc Rudholzer, urar v Celovcu na Leonove bukvarne, prodaja in popravlja vsake sorte zlate in srebrne žepne ure, drage ali dober kup, kakor kdo želi; potem ure na stene v izbah in za kuhinje. Zaloga je zmirom velika, da si vsak izbere, kar mu dopade. — Ure se popravljajo po ceni in dobro.

Občinski tajnik, ki je že 17 let služil za tajnika po različnih soseskah, zmožen nemškega in slovenskega jezika, z dobrimi spričali, želi spet stopiti v tako službo. Imé se izve pri vredništvu „Mira“.

Mehove, da se ogenj podpiha, kakoršne potrebujejo kovači in ključarji, izdeluje najboljše in najcenejše

Matija Zupan

v Kropi na Gorenjskem (Kropp, Oberkrain).

On lahko pokaže mnogo spričeval in pohvalnih pisem. Cenike pošilja zastoj.

Praktikanta iz dobre hiše, ki je dovršil trgovinske ali vsaj spodnje srednje šole ter je slovenščine in nemščine zmožen, sprejme takoj slovenska trgovska hiša v Trstu. Ponudbe pod G. G. št. 3 poste restante v Trstu.

Luskine na glavi se odpravijo s posebno vodo, katero izdeluje in prodaja brivec **Frane Krušič** v Celovcu tik Beljaških vrat blizu cerkve sv. Duha. Flašica velja 50 kr. Pošlje se tudi po pošti, če si jo kdo naroči.

Loterijske srečke

od 2. maja.

Gradec	44	12	89	20	87
Dunaj	64	21	25	3	18

Tržna cena v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	40	6	75
rž	4	65	5	85
ječmen	4	60	5	75
oves	3	—	3	75
hejda	3	80	4	75
turšica	4	—	5	—
pšeno	—	—	—	—
proso	—	—	—	—
grah	—	—	—	—
leča	—	—	—	—
fižol	—	—	—	—
krompir	1	35	1	70

	na kilo	
	gld.	kr.
goveje meso	—	58
telečje meso	—	66
svinjsko meso	—	65
kostrunovo	—	44
maslo	—	98
puter	—	94
prekajen špeh	—	82
frišen špeh	—	66
mast	—	74
100 kil sena	2	30
100 kil slame	1	30
100 kil deteljnega semena	45	—

Žitne cene so se vendar nekaj zboljšale. Še bolj pa bi poskočile, ko bi prišlo res do vojske med Rusi in Angleži, ker bi šlo veliko naših pridelkov na Rusko.

V tretjič pridejo na dražbo:

15. maja. Hišna oprava Wilhelma Hellersberga v Celovcu, cenjena 2469 gld., pri deželni sodnji v Celovcu;
16. maja. Pošerjeva bajta v nemškem Bleibergu, cenjena 800 gld., pri okrajni sodnji v Beljaku;
21. maja. Vinko Olazkovo posestvo v Staremdvoru, cenjeno 4824 gld., pri okr. sod. v Staremdvoru.
23. maja. Kmetija Pirbauer v Gutschen, občina Mannsberg, cenjena 3235 gld., pri okr. sod. v Staremdvoru.
30. maja. Wurzerjeva kmetija v Borjah (Wöriach), cenjena 8328 gld., pri okr. sodnji v Staremdvoru.